

ANATOMIA IMAGISTICĂ A EXTREMITĂȚII CEFALICE

Curs 5

ANATOMIA DENTO-ALVEOLARĂ RADIOGRAFICĂ ENDOBUCALĂ

5.1. ANATOMIA RADIOLOGICĂ DENTO- ALVEOLARĂ

5.2. NOMENCLATURA DENTARĂ

5.1. ANATOMIA RADIOLOGICĂ DENTO- ALVEOLARĂ

ANATOMIE RADIOGRAFICĂ DENTARĂ

Anatomic fiecărui segment dentar i se descriu radiografic următoarele entități elementare:

- rădăcină, colet, coroană,
- față mezială, față distală,
- fețe proximale (între două fețe meziala și distala alăturate),
- față vestibulară, față linguală (palatinală)
- fața trituranță (ocluzală).

COMPOZIȚIE DENTARĂ

Fiecare segment dentar este compus din dentină și are în interior camera pulpară și canalele radiculare. Dentina este învelită la nivelul coroanei de smalț și de un strat subțire de cement la nivel radicular.

Smalțul dentar datorită conținutului crescut de substanțe minerale, aproape 90 %, produce cea mai mare atenuare a fasciculului de raze-X, fiind astfel cea mai radioopacă structură din organism.

Dentina, cu un conținut de 75 % substanțe minerale va fi astfel mai puțin radioopacă și are o radioopacitate similară osului cortical.

Cementul radicular are un conținut de 50 % substanțe minerale și apare ca un strat subțire la suprafața rădăcinilor, puțin vizibil radiografic.

Camera pulpară și canalele radiculare sunt compuse din țesut moale, astfel că vor apărea radiotransparente.

Astfel din punct de vedere al compoziției fiecărui segment dentar i se descriu radiografic următoarele entități elementare:

- un înveliș de smalț dentar întreg radioopac peste dentina coronară,
- dentina coronară și radiculară cu radioopacitate similară osului cortical,
- camera pulpară și canalele radiculare radiotransparente,
- coletul dentar cu joncțiune smalț-cement.

ANATOMIE RADIOGRAFICĂ DENTO-PARODONTALĂ

Fiecare segment dentar se articulează cu structurile gingivale regionale și corticala alveolară prin structuri fibroase.

Astfel din punct de vedere dento - alveolar fiecărui segment dentar i se descriu radiografic următoarele entități elementare:

- cement radicular
- spațiu periodontal
- lamina dura
- spongioasa perialveolară
- septul interdental
- septul interradicular

Spațiu periodontal

Dintele este implantat în alveolă și în același timp distanțat de ea prin spațiul periodontal, ocupat de ligamentele alveolodentare, țesut conjunctiv, vase și nervi.

Radiologic, acest spațiu este bine vizibil, având aspectul unei interlinii articulare, net delimitat între cementul radicular și corticala alveolară numită și “lamina dura”, având o imagine ca o linie radiotransparentă de aproximativ 0,4 - 0,5 mm grosime și uniformă.

Este de transparență părților moi, cu margini paralele, dar de grosimi ușor diferite. Este mai larg la nivelul inserției gingivale, unde se află ligamentul circular. Este mai îngust de-a lungul rădăcinii, unde sunt fibrele oblice și se lărgeste din nou, dar foarte puțin, la apex, în dreptul fibrelor ligamentare radiculare.

Alveola

Uni - sau multicavitară, conținător al rădăcinilor dentare, îmbracă în general forma acestora și are aspectul unui deget de mână.

Pe toată suprafața este delimitată printr-o corticală osoasă lipsită de structură, cu aspect de os compact, groasă de aproximativ o jumătate de milimetru până la un milimetru, foarte net conturată spre lumenul alveolar și ceva mai puțin net spre osul spongios maxilar: lamina dura sau peretele alveolar.

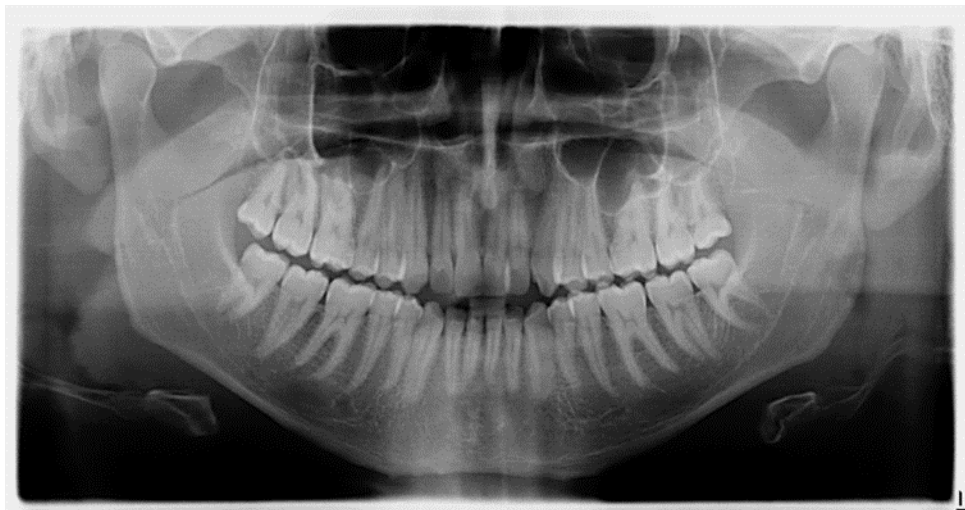
Marginea superioară a alveolei, în formă rotund-ovalară asemănătoare cu secțiunea dintelui conținut. Este formată radiologic de limita dintre opacitatea corticalei osoase și transparența ligamentului circular și a mucoasei gingivale. Pe radiografia dentară retroalveolară această margine apare în formă de unghi drept și formează limbusul alveolar.

Aceasta se continuă între două alveole pe marginea crestei alveolare, delimitată de mucoasa gingivală tot prin corticală osoasă.

Septul osos interdental (intervalveolar) are diferite forme în funcție de regiunea radiografiată și anume poate fi în V sau U.

Forma septului osos între două rădăcini ale dintelui multiradicular este triunghiulară, cu baza spre fundul alveolelor și vârful între rădăcini, la nivelul unde se unesc alveolele respective care, variabile ca dimensiuni, îmbracă forme variate la nivelul diferitelor grupe de dinți.

Septul alveolar se modifică cu vârsta, ștergându-se progresiv prin resorbția sa, precum și în procesele patologice parodontale marginale. Este constituit din os spongios și mărginit de lamina dura.

5.2. NOMENCLATURA DENTARĂ

Segmentele dentare sunt denumite în funcție de:

- felul dentiției: temporară sau permanentă;
- arcadă: maxilară sau mandibulară;
- categorie: incisivi, canini, premolari și molari;
- ordinea pe arcada dentară: incisiv central sau lateral, primul sau al doilea premolar, primul, al doilea sau al treilea molar.
- lateralitatea: stânga/dreapta.

Nomenclatura Federației Dentare Internațională (1970) adoptată de OMS atribuie fiecărui segment dentar câte două cifre:

- Pentru dinții permanenți sunt stabilite 4 regiuni numerotate în sensul mișcării acelor de ceasornic: 1 și 2 pentru dinții maxilari, 3 și 4 pentru dinții mandibulari. A doua cifră, a unităților corespunde nomenclaturii lui Palmer: 1 = incisivul central permanent ... 8 = molarul 3;
- Pentru dinții temporari se vor folosi: 5, 6, 7, 8 la care se adaugă cifre de la 1 la 5.

Nomenclatura lui Palmer folosește cifre de la 1 la 8 și simboluri pentru a defini arcada și respectiv poziția pe arcadă: (┘└┘└).